

LÄRJUNGENS VÄG

DEL TVÅ

WM 916153

1 REGEL III

¹*Regel III. Energin är i omlopp. Ljuspunkten, frukten av de fyras mödor, växer och tilltar. Tiotusenden samlas runt dess glödande värme, tills ljuset avtar. Dess eld falnar. Då skall det andra ljudet gå ut.*

2 Kausalt ljus och eteriskt ljus

¹Dessa regler för magi upplyser om lagarna för hur skapelsearbetet utföres och om de medel, varmed människan kan fungera inkarnerad med kausalmedvetenhet. De är i första hand inte regler för hur människans medvetenhetsutveckling skall styras. Visserligen kan man lära sig mycket om detta genom att studera och tillämpa reglerna, men detta är inte undervisningens främsta mål.

²Augoeides mediterar i kausalvärlden och människan i mentalvärlden, och dessa båda meditationer syntetiseras. Genom den steg för steg växande syntesen manifesteras i människans fysiska hjärna en ljuspunkt som tänts i kausalhöljet. Termen öljusö betyder alltid två saker ó energi och dess manifestation i något slags form, ty beteckningarna öljusö och ömateriaö är synonymer. L2 2.10.8, 6.25.7, 10.9.8; L3 2.6.1,2 Människans tänkande och Augoeidesøkausalidé har funnit en beröringspunkt, och fröet till en tankeform har uppstått. När denna tankeform är fullbordad, kommer den att innehålla så mycket av hierarkins stora plan som människan kan mentalt fatta. Under aspirantskapet och på lärjungaskapets första stadier ó fram till tredje initiationen ó sammanfattas människans arbete enligt denna plan med ordet ötjänandeö. Hon fattar, först trevande, idén om allt livs enhet och denna enhets manifestation såsom alla livsformers broderskap. Begrundan av detta överfysiska ideal leder så småningom till en uppfattning om hur detta väsentliga enhetsförhållande kan få praktiska, fysiska uttryck. Sådana uttryck kan vara humanitära strävanden, såsom inom organisationerna för lindrande av människors och djurs lidande eller för förbättrandet av förhållandet mellan nationer, religioner och grupper.

³Tillräckligt många människor har nu kommit i kontakt med hierarkins plan för att den mänskliga kollektivmedvetenheten skall kunna bli mottaglig för visionen. Tankeformen finns redan i mentalvärlden. Senare kommer tanken om tjänandet och jaget att befinnas vara otillräcklig. Då kommer man att finna en lämpligare form, men denna duger tills vidare. L1 9.28.5

⁴Augoeides och aspiranten skapar gemensamt denna tankeform, Augoeides genom att fokusera kausalenergierna och aspiranten genom att omrikta förstajagets krafter. Skapandet sker i tre stadier.

⁵1. Det stadium, där aspiranten kämpar för att nå den inre stillhet och riktade uppmärksamhet som möjliggör för honom att höra rösten i tystnaden. Denna röst uttalar för honom, genom symboler och tolkning av livserfarenheter, de ändamål och planer, med vilka han kan samarbeta. Allt enligt hans utvecklingsstadium är det ettdera av två slags planer (L3 2.11.3):

⁶Antingen en sådan plan, som redan är i färd med att förverkligas i fysiska världen genom en existerande grupp, en plan och en grupp, vari han kan medverka och vars intresse han kan låta sitt eget intresse underordnas.

⁷Eller den plan eller del av en plan som det är hans individuella privilegium att manifestera såsom gruppverksamhet i fysiska världen. Somliga aspiranter har till uppgift att hjälpa de grupper som redan är i arbete, medan andra har till uppgift att i fysiska världen sätta i gång verksamheter, som ännu så länge finns endast som mentala tankeformer. Endast de aspiranter, som är fria från personlig äregirighet, kan på riktigt sätt samarbeta på detta andra område. L1 3.26.3

⁸2. Det stadium, där han lär sig att klart uppfatta och rätt tolka Augoeidesöröst och meditativt reflekterar över det mottagna budskapet. Det är under detta skede, som öenergin är i om-

loppö. Ett ständigt rytmiskt gensvar på Augoeidesø tankeenergi upprättas, och det sker ett stadigt kraftflöde mellan två energicentra: Augoeides i kausalvärlden och människan i fysiska världen. Energin färdas längs sutratma, trådsjälén, mellan kausalhöljet och hjärnan.

⁹Sutratmas avspegling i eterhöljet är de tre kanaler ó sushumna, ida och pingala ó som är eteriska motsvarigheten till organismens ryggrad. När eterhöljets negativa och positiva krafter, vilka kommer till uttryck genom ida respektive pingala, är i inbördes jämvikt, kan krafterna från bascentret stiga genom centralkanalén sushumna upp i hjärnan och högre och därvid gå genom alla mellanliggande centra utan hinder. När detta är fallet, kan den fysiska människan rätt mottaga de magnetiska, formbildande energierna från kausalhöljets centra, så att hon kan rätt uppfatta, rätt konkretisera och rätt förverkliga de verklighetsideer som dessa kausala energier är bärare av. E 9.2.6, 9.5.33

¹⁰När de högre initiationerna genomgås, ersätter den positiva energin från tredjetriaden och Protogonos den balanserande energin från andratriaden och Augoeides. Men detta är ett senare skede, som aspiranten ännu inte behöver bry sig med. Aspiranten skall finna öden ädla vägen i mittenö mellan de parvis framträdande motsatserna, och det skall visa sig att de krafter, han då använder i fysiska världen, är de som går genom sushumna. Detta kommer att ske, när överföringen av ljus och sanning (LA: verklighetsideer från kausalhöljet) till hjärnan fungerar verkligen tillfredsställande och är till gagn för individens arbete. Hos normalindividen tar sig dessa krafter obalanserade uttryck, så länge som idémentaliten inte förenar sig med dem. Genom de negativa energierna, som kommer genom ida, är individen visserligen mottaglig för öhögre ideerö. Emellertid blir dessa på grund av förstatriadens dominans vanligen alltför emotionalt färgade, välmenande, men utan den organisation och ändamålsenlighet som det högre mentala kan ge; blir därför kraftlösa och kan inte förverkligas. Genom de positiva energierna, som kommer genom pingala, blir ideerna visserligen mer mentala och konkreta, men konkretiseringen sker vanligen alltför snabbt, på bekostnad av ändamålsenligheten (överensstämmelsen med de kausala förebilderna), och med motiv av personlig ärelystnad och vinning mer än idealitet, något som i sig bär fröet till sitt eget fördärv. E 9.5.34, L1 4.22.4

¹¹Kan däremot sushumna och dess energi, idémentaliten, användas, blir eterhöljets centra så vitaliserade och öppnade genom idémentalitens inverkan, att individen kan mottaga magnetiska, formbildande energier från kausalhöljets centra, så att planerna kan mogna enligt de ändamål de högre evolutionsrikerna uppställt. Den punkt, där förstatriadens och andratriadens energier möts, utstrålar alltid ljus, och vad gäller sutratma har denna punkt sin motsvarighet i aspirantens ljus i huvudet. E 9.5.35, L1 4.22.4

¹²3. Det stadium, där lärjungen ljuder det heliga ordet AUM och genom att förena detta ljudande med Augoeidesø röst aktiverar mentalmateria för byggandet av tankeformen. Detta gör han i fysiska världen och på fyra olika, allt svårare sätt: 1) Han söker leva som om han vore kausaljag. MV 9.133 2) Han söker låta kausalenergierna styra inkarnationshöljerna. 3) Han lyckas hålla dagsmedvetenheten stadigt i kausalhöljet. 4) Och samtidigt som han håller sig uppe i kausalmedvetenheten, riktar han stadigt uppmärksamheten på den tankeform, genom vilken han hoppas kunna manifesteras sin grupps del av planen genom sitt eget liv och i sin egen miljö.

¹³Detta blir i verkligheten möjligt först när en stadig förbindelse mellan kausalhöljet och hjärnan upprättats. Denna process innefattar hjärnans förmåga att registrera vad kausalhöljet är medvetet om i sin egen värld. Den innefattar också en samtidig aktivitet hos mentalmedvetenheten, ty aspiranten måste med det mentala tolka det kausala för att rätt uttrycka vad han fått lära sig. Detta är ingalunda en lätt sak, men aspiranten måste med tiden lära sig att uttrycka sig i full medvetenhet på mer än ett sätt, och detta samtidigt. Han börjar på detta sätt lära sig en trefaldig verksamhet. DVS 2.62.21, L2 10.11.8

¹⁴Detta innebär att när kausalmedvetenheten, mentalmedvetenheten och fysiska hjärnmedvetenheten bildar en enhet, kan Augoeidesø skaparkraft bygga en form, varigenom den kan aktivt uttrycka sig i människans tre världar.

¹⁵I denna process ingår att eterhöljets solarplexuscentrum måste 1) förena de två lägre

centrens energier med sin egen och 2) höja dessa förenade energier till de högre centren, ända upp i hjässcentret. Det är aspirantens uppgift att genomföra detta medvetet.

¹⁶Denna tredje regel gäller inte bara den enskilda människan utan även den verksamhet som fjärde naturriket såsom helhet förutses utöva. Det ljus som tändes, när människomonaden kausaliserade, finns nerdimensionerat i huvudets eteriska centra. Därmed har en förbindelse upprättats, som möjliggör inte bara samordning av vibrationerna (LA: mellan det kausala och eteriska) utan också utstrålning och framvisning av magnetisk kraft i människans tre världar. Det är genom meditation, disciplin och tjänande, som människomonaden utvecklar detta ljus, som upplyser människans tre världar.

¹⁷Mänskligheten är makrokosmos för de tre undermänskliga naturrikena. På dessa lägre riken har dess utvecklade ljus och utstrålning magnetism huvudsakligen fyra verkningar.

¹⁸1. Stimulans av medvetenhetsaspekten hos mineral-, växt- och djurmonader. I mineralriket kommer denna stimulans att märkas däri, att energiaspekten blir starkare och de minerala formerna mer utstrålning. Häri ligger en antydning om den process som en gång skall avsluta vår egen fysiska existens på planeten. I växtriket blir verkan att formerna ökar i skönhet och mångfald liksom att nya arter utvecklas.

¹⁹I djurriket blir verkan att smärta och lidande avskaffas och det sker en återgång till det idealtillstånd som anges med symbolen Edens lustgård. När människan (fungerar som en själ =) lever med fungerande kausalmedvetenhet, helar, stimulerar och vitaliserar hon. Då överför hon krafter från högre naturriken och verkar som en mur mot alla skadliga utstrålningar och alla förstörande krafter. Ondskan och dess verkningar är till stor del beroende av mänskligheten såsom fungerande kanal. Mänsklighetens uppgift är att överföra och handha kraft. På lägre utvecklingsstadier (LA: alltså hittills) sker detta destruktivt och med skadliga resultat. I framtiden, när mänskligheten står under kausalmedvetenhetens och Augoeidesö inflytande, kommer kraften att handhas med vishet och med goda resultat.

²⁰2. Införande av ljus. Människans uppgift är att överföra ljuset (LA: andratriadens energi) i dess tre esoteriska aspekter ó kunskap, förståelse och visdom ó till alla mottagliga former i planeten. Med överföringen av kunskapens ljus har hon redan börjat. Vad blir möjligt, när hon kan överföra även de andra aspekterna av ljuset? Då kommer andrajagen att kunna styra de tre lägre världarna och deras fyra naturriken.

²¹3. Överföring av energi. Denna möjlighet ligger i människans förmåga att påverka de tre undermänskliga rikena. De tre lägsta naturrikena är tre uppåtriktade krafter, och andratriaden har tre nedåtriktade. I människan möts dessa sex, och där skall de finna sin jämvikt. Mänskligheten själv skall bli den världsfrälsare, om vilken alla tidigare frälsare varit förebuden.

²²4. Föreningen av deva- och människoevolutionerna. Denna är ett mysterium som människan löser, när hon blir medveten om sin egen Augoeides för att sedan finna att också denne är en livsform, som hon måste lämna bakom sig, när den fullgjort sitt ändamål. MV 8.1.8

²³Sålunda tjänar mänskligheten, och genom att utveckla en medveten förmåga av tjänande, en medveten förståelse av den roll individen har att spela i förverkligandet av planen och i formandet av förstajaget till redskap för andrajaget, skrider mänskligheten stadigt framåt mot sitt mål: tjänande i världen.

²⁴Orsakerna till det onda i världen omkring oss, däribland de tre undermänskliga rikena, ligger i människans missbruk av kraft, inte bara kraften i hennes fysiska handlande, utan också missbruk av känslö- och tankekraft, som vållar skadliga magnetiska förhållanden. Hur kan vi som individer ändra detta? Svar: genom att hos oss utveckla harmlöshet. Därför: iakttag dig själv ur denna synvinkel! Iakttag dagligen ditt uppförande ó handlingar, ord och tankar ó för att göra dem oförmögna att skada. Tänk med avsikt sådana tankar om dig själv och andra som är konstruktiva och positiva och därför harmlösa i sin verkan. Iakttag din emotionala påverkan på andra, så att ingen negativ emotional reaktion kan skada din nästa. Kom i detta sammanhang ihåg att våldsam, missriktad andlig strävan och entusiasm mycket lätt kan skada din nästa, så se inte bara till dina dåliga sidor utan också hur du gör bruk av dina dygder.

²⁵Om harmlösheten blir grundtonen i ditt liv, kommer du att kunna göra mera för att åstad-

komma rätta harmoniska förhållanden i din personlighet än med hur mycken disciplin som helst av annat slag. Den kraftiga utrensning, som försöket till harmlöshet medför, går långt i att utmönstra felaktiga funktionstillstånd.

²⁶Alla aspiranter behöver förnya sin ansträngning att leva som om de vore andrajag, bortse från allt vad de uppnått i det förflutna, förverkliga innerligheten och rikta tanken på planen.

²⁷Om förverkligandet i gruppen blir framgångsrikt, minskas intresset för det egna särjaget. Om lagtilliten blir starkare, ökar förmågan att bortse från individuella problem och i stället rikta blicken på det helas väl. Bredd i synsättet och inklusivitet i förståelsen är första kraven på alla som skall arbeta under hierarkins ledning. Lärjungarna måste ha stadgat sig i enhetsmedvetandet och insett allt livs grundläggande enhet, innan de kan betros med kunskapen om hur man handhar krafter, som verkar manifestation av överfysisk verklighet i det fysiska.

²⁸Öva därför harmlöshet med iver och förståelse, ty rätt utförd är den förstöraren av all begränsning. Dess motsats, önskan att skada, bygger på själviskhet och självupptagenhet. Den är en uppvisning av krafter, som samlats för självhävdelse, självupphöjelse och självvrätfärdigande. Harmlöshet är livsuttrycket för den som inser sig vara överallt, som lever medvetet i andratriaden, som till sin natur är enhet, som använder inklusiviteten såsom metod och som ser alla former såsom lika i det att de höljer och döljer ljuset och är blott det enda, oändliga Varats yttre former. Denna insikt visar sig i en verklig förståelse för nästans behov, en förståelse skild från känslsamhet och hänsyn till egennytta. Den leder till den förtegenhet som växer fram ur icke-beaktande av särjaget. Den framkallar det omedelbara gensvar på det verkliga behovet som utmärker De Stora, vilka bortseende från det yttre skenet ser den inre orsaken till de förhållanden människorna märker i det yttre och inifrån denna visdom kan ge verklig hjälp och ledning. Harmlösheten medför varsamhet i omdömet, förtegenhet i talet, förmåga att avstå från impulsivt handlande och framvisande av en icke-kritisk inställning. Därmed kan enhetskrafterna ges fritt utlopp, de energier från andrajaget som synes vitalisera förstajaget och därför leda till rätt handling. L1 2.3.8, 4.5.27, 4.12.20, 4.17.7, 4.19.23, 4.20.6, 8.16.6, 9.44.10; L4 2.32.10, 3.31.4; MV 9.90.3,4

²⁹En återblick, företagen varje kväll, bör helt ägnas denna strävan. Återblicken skall avse: 1) harmlöshet i tanke, ledande till kontroll av talet. 2) Harmlöshet i emotional reaktion, ledande till att individen blir en kanal för andrajagets enhetsaspekt. 3) Harmlöshet i fysisk handling, ledande till skicklighet i handlandet och den skapande viljans frigörelse. Vad individen särskilt skall iakttaga är den verkan han övar på ösig självö (höljerna, skenjagen), på den egna utvecklingen och på medmänniskorna.

³⁰Det finns intet krav på lydnad. Planethierarkins lärare söker träna intelligenta tjänare av mänskligheten, och sådana utvecklas genom självinitierad ansträngning, frihet i handlandet och övandet av urskillning i arbetssättet, icke genom blind lydnad och passiv underkastelse. LA: Givna lagar och regler måste motsvara individens egen förståelse. Om icke, får individen göra de erfarenheter och så arbeta med den egna kunskapen och det egna varat att dessa lagar och regler till sist ter sig nödvändiga och självklara. Icke heller förkunnas i detta avseende något nytt, utan allt har sagts om och om igen i tusentals år. L1 5.23.5, 9.13.9, 9.52.3; L3 5.2.12; MV 9.182.6, 9.183.6, 9.190.18

³¹Planethierarkins arbete består i att så stimulera medvetenheten i alla former inom planeten att den kan växa, tills den manifesterar de tre första departementsenergierna: vilja, enhetóvisdom och aktiv intelligens. Dessa tre energier har sina motsvarigheter i energier som utgår från mänskliga höljescentra, så att hjässcentret svarar mot första departementet och tredjetriaden, hjärtcentret mot andra departementet och andratriaden och solarplexuscentret mot tredje departementet och förstatriaden. Att inte strupcentret utan solarplexuscentret representerar förstatriaden, beror på att det främst är centren under diafragman, som företräder förstajaget, och dessas syntetiserande centrum, solarplexuscentret, uttrycker detta jags magnetiska kraft. Strupcentret aktiveras allteftersom förstajaget inrätas med andrajaget.

³²Regel II och regel III är de båda halvorna av ett helt. Slutet av regel II lyder: *Det lägre ljuset kastas uppåt. Det större ljuset upplyser de tre, och de fyras arbete fortskrider.*

³³Vad skall sägas om detta lägre ljus? Människan har två ljuskroppar, nämligen den högre ljuskroppen eller kausalhöljet och den lägre ljuskroppen eller eterhöljet. Dessa två är människans viktigaste höljen. MV 9.17.9

³⁴Eterhöljet kallas ökosmiska förmedlarenö. Det är en oskiljaktig del av den allestädes närvarande etern. Genom eterhöljet går alla energier som når organismen, antingen de kommer från kausalhöljet, solen eller en planet, alla energier som inte utgår enbart från grovfysiska världen. MV 4.3.2,6

³⁵Fysiska atomerna i eterhöljet och organismen påverkas direkt av kausalhöljets energier. När dessa energier styr människan, såsom de gör hos helgon och invigda, kan detta ses i det fysiska såsom den strålgång som omger dessas organismer. L2 6.13.2

³⁶När kausalhöljets ljus förenas med eterhöljets ljus, vitaliserar det de båda fysiska höljenas atomer, så att de alla blir utstrålande centra. Detta blir möjligt först när hjäss-, hjärt-, solarplexus- och bascentren förbundits på ett särskilt sätt, vilket är en av första initiationens hemligheter. Dessa fyra centra företräder individens höljen: bascentret organismen, hjärtcentret (där livsprincipen har sitt säte) eterhöljet, solarplexuscentret emotionalhöljet och hjässcentret kausalhöljet och dess tolk mentalhöljet.

³⁷När de nämnda tre lägre centren är helt inrätade med hjässcentret, blir initiation och därmed aktivt lärjungaskap möjliga, dessförinnan är de det inte. Aspiranten kan uppleva det som kallas öljuset i huvudetö och som är ett förbud om kommande lärjungaskap och initiation.

³⁸När detta sker, tränger kausalt ljus in i området kring tallkottkörteln och får den eteriska hjärnan att stråla. Hjärnans atomer aktiveras, eteriska ljuset och kausala ljuset förenas, och resultatet uppfattar aspiranten som ett starkt ljus strålande inne i huvudet. Det som däremot ofta beskrivs som ett spritt ljus eller sken är de organiska cellernas egenstrålning. Ett starkare ljus liknande solens är den eteriska hjärnans (inklusive de fysiska atomernas) ljus. Ett intensivt klart elektriskt ljus är kausalenergin ljus i förening med det eteriska. När man ser det sistnämnda ljuset, ser man också ofta att det är mörkt i mitten. Detta är ingången till Vägen.

³⁹Det är möjligt att ha nått ett högt stadium av medvetenhetsutveckling utan att ha sett något av detta ljus i huvudet. Allt detta har karaktären av fenomen och bestäms till stor del av (fysiska kroppens =) organismens och eterhöljets kaliber, av skörd och tidigare förvärv och även av aspirantens förmåga att hämta ner energi från kausalhöljet och hålla denna stadigt i hjärnan, samtidigt som han i meditationen icke är identifierad med förstajaget utan kan betrakta detta med upphöjt lugn. L1 4.23.15, 9.13.8; MV 5.38.3, 9.197.6

⁴⁰Ljuset i huvudet (som inte ett mål att eftersträva utan ett tecken, som medvetenheten registrerar utan att uppehålla sig vid det) tillsammans med kausalenergin aktiverar de viktigaste av eterhöljets centra, så att de alla inrätas med hjässcentret. De aktiveras allt mer, tills idémentaliten i bascentret stiger. Detta stigande åstadkoms genom kausalenergin styrning av centren i huvudet. E 9.5.20

⁴¹När eteriska ljuset och kausala ljuset förenats, eterhöljets centra och övriga materia aktiverats, blir det möjligt för människan att med vilja centra de båda ljusen i huvudet. Då kan hon, med vilja och med kännedom om vissa maktord, inträda i samadhi och lämna de båda fysiska höljen och därvid taga ljuset med sig. På detta sätt upplyser det större ljuset (det kausala ljuset i förening med det eteriska) människans tre världar (47:4649:7) och ökastas det lägre ljuset uppåtö och upplyser allt det som människan medvetet eller omedvetet erfar. E 9.5.21,26

⁴²Då fortskrider de fyras arbete. De fyra inkarnationshöljen är inrätade med kausalhöljet, förstajaget är i medveten kontakt med Augoeides, bas- och hjärtcentren är inrätade med hjässcentret och bestämda steg i utvecklingen blir möjliga.

⁴³Regel II och regel III sammanfattar Augoeides' arbete med människan inför hennes initiation. Låt oss för klarhets skull upprepa vad som sagts om stegen i detta arbete: 1) Augoeides inleder arbetet med människomonadens initiation. 2) Han drar sina krafter från verksamheten i andratriadens världar och riktar uppmärksamheten på det arbete som skall utföras. 3) Han träder in i djup meditation. 4) Magnetisk kontakt med människomonaden upprättas. 5) Människomonaden svarar och träder också in i meditation. 6) Arbetet fortskrider i

ordnade steg och med cyklisk aktivitet. 7) (Själens ljus =) Augoeidesøenergi och människans egna kausala energier kastas nedåt. 8) Eterhöljets ljus inrätas med hjässcentrets ljus (ljus = energi). 9) Centren aktiveras. 10) De kausala och eteriska energierna är nu så intensiva att hela människans liv i hennes tre världar (47:4649:7) upplyses (styres med kausal insikt och förståelse). 11) Inrättning erhålles, lärjungaskapets och initiationens arbeten blir möjliga och fortskrider i enlighet med livslagarna. (LA: Inrättning, engelska: alignment = det högre centrets styrning av de lägre och de lägres lydning för det högre, varvid denna styrning och lydning möjliggjorts genom förbindelsens obrutenhet.)

3 Principer och personligheter

¹Att somliga människor närmar sig livs- och kunskapsproblemen med huvudets förståelse och andra med hjärtats förståelse, beror inte på vilket departement de tillhör och handlar heller inte om den grundläggande skillnaden mellan esoteriker och mystiker. Hos den allsidigt utvecklade individen måste huvudet och hjärtat fungera med lika stor kraft och får intetdera vara outvecklat. Men under evolutionsprocessen utmärks individerna av att den ena tendensen dominerar i ett visst liv och den andra i ett annat. Ingen kan bli esoteriker som inte i tidigare liv varit mystiker, och människans förståelse av esoteriken bygger i avsevärd grad på den mystiska insikt hon förvärvat i tidigare liv. Grunden läggs i den ansvarskännande kärlek individen visar sin grupp och familj, en kärlek som i senare liv kan vidgas att innesluta allt fler och till sist alla och även fördjupas med den förståelse kunskapen skänker.

²Skillnader i dessa avseenden är alltså tidsbundna. Människor skiljer sig åt ifråga om 1) departementet; 2) huruvida esoteriska eller mystiska vägen övar största dragningskraften; 3) huruvida de är centrade i det fysiska, emotionala eller mentala; 4) utvecklingsstadiet; 5) astrologiska tecken (soltecknet och ascendenten) som bestämmer inriktningen för ett visst liv; 6) rastillhörigheten med den särskilda tankeform som denna styr förstajaget med. L2 10.11.1

³Tredjetriadens departement är detsamma under hela evolutionen. Det är ett av de tre första departementen. Andratriadens departement växlar från eon till eon och hos de mera utvecklade från rotras till rotras. Det är något av de fem som råder under innevarande evolution och är det departement som förhärskar i individens kausalhölje. Förstatriadens departement växlar från liv till liv, tills alla sju underdepartementen till tredjetriaddepartementet har genomgått. MV 2.6.4

⁴Individen måste vara långt framskriden, om tredjetriadens departement skall ha någon omfattande påverkan på honom. Dyliga individer bemöter varandra med sympati, då deras tredjetriader tillhör samma eller komplementära departement. Majoriteten hör alltså inte hit. L3 15.1.23

⁵Över genomsnittet utvecklade, som strävar mot idealet och börjat komma under andratriadens inflytande, förstår lätt varandra och dras till varandra som vänner, om de har samma departement i andratriaden. Den starka vänskapen och fasta tilliten har sin grund i att den ene inser att den andre handlar så som han själv skulle ha gjort.

⁶Och när båda har inte bara andratriaden utan även förstatriaden i samma departement, knyts de till varandra i fullkomlig vänskap, i lyckligt äktenskap, med oslitligt band emellan sig. Detta är sällsynt.

⁷Om de två däremot har endast förstatriaden i samma departement men inte andratriaden, blir den vänskap som kan uppstå tillfällig och kortvarig. Med insikt om dessa ting kan man handla klokare i olika slags relationer med människor. L3 14.14.50-52, MV 3.9.12,4; 11.2.3; 18.6.3

⁸En annan orsak till skillnader är att människor är olika centrade i sina höljen. Man måste inse detta för att förstå människorna. Att vara centrad i emotionalhöljet betyder att monaden verkar huvudsakligen genom detta hölje och även att Augoeides gör det. För Augoeidesø del betyder det att kanalen till just det höljet är klarare. Augoeides kan nå människor genom antingen 47:3 eller 47:2, och det är 47:3 för de flesta av dem han alls kan nå. Om människans emotionalhölje till största delen består av 48:3-materia och hennes mentalhölje mestadels av 47:5-materia, så är hon centrad i emotionalhöljet och riktar Augoeides därför sin ansträngning mot detta hölje. Om däremot hennes mentalhölje främst består av 47:4 och emotionalhöljet av

48:5, så är hon centrad i mentalhöljet.

⁹För att människan skall kunna styra sina inkarnationshöljen (47:4649:7) med kausal medvetenhet och kausal vilja (47:2,3) måste hon ha byggt in mer materia av högre molekylarslag i dessa höljen. LA: Dessa högre molekylarslag är 49:2,3; 48:2,3; och 47:4,5. Medvetenhet i lägre molekylarslag kan varken nås av eller själva nå kausalhöljets medvetenhet.

¹⁰Augoeides intresserar sig för människan först när hon nästan helt eliminerat de tre lägsta molekylarslagen ur emotionalhöljet (48:5-7). När hon i höljet byggt in en viss mängd 48:4-materia, vidgas kontakten med Augoeides. När 48:3-materien nått en viss styrka, nalkas människan lärjungaskapet. När 48:2-materien förhärskar i höljet, kan hon antas till lärjunge och genomgå initiation. När emotionalhöljet består av idel 48-atomer, blir monaden ett 45-jag. Det är alltså avgörande, vilket molekylarslag människan är centrad i, och vetskapen om var hon är centrad förklarar hennes liv. MV 8.10.13

¹¹Människorna (förstajagen) kan inte avgöra egna eller andras utvecklingsstadier eller departement och kan därför ofta inte förstå varandra (LA: och sig själva). Den ringa utvecklade kan inte förstå den högt utvecklade, och inte ens den framskridna människan kan förstå en invigd, om hon inte själv är en invigd. Den högre kan förstå den lägre men inte tvärtom. KOV 1.16.6, E 9.1.3

¹²Ifråga om dem som är mycket högre utvecklade än man själv bör följande tre regler gälla dem och deras handlingar:

¹³1) Avstå från att fälla omdömen. Deras insikt är större. Glöm inte att en av de viktigaste förmågor planethierarkins medlemmar förvärvat är att se formens förstörelse som oviktig. Vad de ser till är den medvetenhet som utvecklas i formen. KOV 3.3.11,12; L2 10.7, 10.8.4

¹⁴2) Inse att när de äldre bröderna framkallar ett visst skeende, gör de detta med en bestämd avsikt, som är grundad på vishet. Lägre graders invigda har visserligen sin handlingsfrihet men fyller samtidigt uppgifter enligt sina överordnades planer, liksom också du gör i en mindre skala. De har sina läxor att lära, och den regel som gäller för lärandet är att all erfarenhet måste köpas. L1 9.12 Insikt kommer genom de efterräkningar som följer på en illa övervägd handling. De överordnade står beredda att göra något gott av de situationer som deras lägre utvecklade underordnade framkallat.

¹⁵3) Kom också ihåg att skördelagen är förklaringen av nutidens kris. Grupper av monader kommer samman för att gemensamt skörda sin sådd. Människor har i det förflutna gjort sig skyldiga till svåra misstag. Skörd och förvandling blir det naturliga resultatet. Våld och grymhet i det förflutna ger svår skörd i nuet, men det ligger nu i allas våra händer att förvandla de gamla misstagen till något gott.

¹⁶Betänk också att principer är bestående, medan personligheter är tillfälliga, tidsbundna. Det kan dock bli svårt att rätt bedöma i lägen, där två principer är inblandade, som båda är riktiga. Men om den ena är primär och den andra sekundär, blir det lättare. Båda är verklighetsideer, men den primära principen förutsätter kausalmedvetenhet för att uppfattas till fullo, medan den sekundära kan helt och hållet uppfattas av mentalmedvetenheten. För rätt bedömning är det också nödvändigt att bortse från allt personligt och se endast till det sakliga. Vad det är för person, som händelsevis innehar eller uttrycker en tanke, är fullständigt ovidkommande. Det enda som betyder något är om tanken sakligt sett är riktig eller inte. Inte heller har grupptillhörigheten någon betydelse. Den tanke, som en medlem av den egna gruppen uttrycker, kan vara felaktig, och den tanke, som en medlem av en annan eller rent av motsatt grupp uttrycker, kan vara riktig. L1 9.22.6; L2 10.15.1

¹⁷När mentalmedvetenheten använder principer, finns alltid risk för att den hemfaller åt osaklig kritik och personangrepp eller bryter mot enhetslagen på annat sätt. Sinsemellan motsatta grupper behöver inte uppfatta varandra såsom fiender utan kan i stället betrakta varandra såsom motsatta poler, som båda behövs för den önskvärda balansen. De kan vara fullt uppriktiga i hävdandet av sina respektive ståndpunkter, men deras mentalmedvetenhet utan kontakt med det kausala hindrar dem att få del av det högre synsättet.

¹⁸En princip är något som uttrycker en sida av den sanning som det esoteriska kunskaps-

systemet bygger på. Ett litet smul av den idé, som solsystemregeringen bygger all sin verksamhet på, har därmed sipprat ner till människorna. Enhetsmedvetandet ligger till grund för allt solsystemregeringen företar sig och är dess inneboende drivkraft. Därför skall samma princip ó viljan till enhet ó ligga till grund för all verksamhet, som de mindre organisationerna utför, liksom hos alla deras medlemmar.

¹⁹En princip, som verkligen är grundläggande, talar genast till kausalmedvetenheten och framkallar ett omedelbart gensvar och medhåll från denna. Den talar föga eller inte alls till förstajaget. Den uttrycker en idé om hur andrajaget förhåller sig till andra. En princip är något som alltid styr Augoeides och kausaljaget, och det är först när människan allt mer tar ledning av det kausala, som hon uppfattar och påverkas av dessa ideer. Detta är något att betänka, när man har med andra att göra och bör mildra omdömena om dem. Att rätt uppfatta en princip markerar en utvecklingsnivå.

²⁰Principer handlar om det högsta goda för det största antalet väsenden. Att mannen skall älska sin hustru och hustrun sin man uttrycker en princip som gäller förstajaget. Den måste vidgas till den större princip som säger att människorna skall älska varandra. Det finns tre slag av principer, lägre och högre slag, och de högre måste nås genom de lägre:

²¹1. Principer som gäller förstajaget och dess handlingar. De avser mest materiaspekten och utgör grunden för senare framåtskridande. De styr människan på lägre utvecklingsstadier, tanklöshetens stadier. De innehålls i de allmänt godtagna reglerna för riktiga mänskliga relationer: att icke döda, icke stjäla, icke bedraga, icke förtala och så vidare. De har med karaktärsbyggandet att göra.

²²2. Principer som gäller andrajaget och avser medvetenhetsaspekten. Hälften av problemen i världen för närvarande beror på att dessa högre principer, som handlar om kärlekóvisdom eller viljan till enhet, först nu börjar uppfattas allmännare. När människor snabbt inser att dessa principer är riktiga och söker förverkliga dem utan att först anpassa omgivningen till dem, kommer det ofta till sammanstöt och strid mellan de människor som drivs av de principer som styr förstajaget och dem som tar ledning av de principer som styr andrajaget. Så länge inte fler människor styres av det kausala och essentiala, är denna strid ofrånkomlig. När det emotionala behärskas av det essentiala, blir förståelsen allmän. L1 8.6.2. LA: Det kommer att för de flesta människor bli lättare att låta det emotionala styras av det essentiala än att låta det mentala styras av det kausala.

²³Principerna av första slaget lär sig människan genom att till exempel stjäla och sedan lida efterräkningarna. Principen att inte taga det som inte är ens eget hamras så in genom lidande. Världen håller nu på att lära sig gruppvis att det man tar emot lagen, emot andras rätt, måste man i sinom tid förlora, med smärta och med sorg. L1 9.62.8

²⁴Principerna av det andra slaget lär sig människan genom att avstå och att tjäna. Efter att ha lärt sig principerna av första slaget bortser hon från förstajagets krav och lär sig i tjänandet enhetens makt i dess esoteriska innebörd. Hon ger ut och får därför igen, hon ger sitt allt, lever försakelsens liv, begär intet för sig själv, och är den rikaste människan på Jorden.

²⁵Principer av första slaget handlar om den enskilda människan och hennes utveckling. De principer, som mänskligheten nu lär sig, avser grupper. Frågan är inte övad är bäst för den enskilde?ö, utan övad är bäst för de många?ö, och endast de som kan tänka med visionen av de många såsom ett, kan tillfredsställande ange dessa principer. Dessa är de viktigaste, ty de är de grundläggande principerna för detta kärlekensóvisdomens solsystem. Problemet i dag är att människorna är förvirrade. Vissa principer av första slaget är nu djupt förankrade, och några få av de högre principerna, andrajagets principer, sipprar ner i de förvirrade hjärnorna, där de vållar konflikt mellan lägre och högre. För att nå klarhet skulle de bara behöva minnas att de högre principerna handlar om gruppens bästa och de lägre om individens bästa. Hur gott eller värdigt det egna förstajagets liv än är, måste detta liv underordna sig det högre slags liv som söker gruppens och icke individens bästa. L1 8.3.4

²⁶Allt som strävar till syntes och det gudomligas uttryck i gruppgemenskap, kommer idealet och de högre principerna närmare. Många av de strider, som uppstår i organisationer, beror på att somliga människor följer principer som styr förstajaget, medan andra, kanske oklart, skönjer

något högre och söker gruppens, inte personens bästa och därmed för in andrajagets kraft. När det högre, andrajaget, och det lägre, förstajaget, råkar i sammanstöt, är det högres seger given och måste den lägre principen vika för den högre.

²⁷LA: Det förtydligandet måste här göras att gruppintresset inte nödvändigtvis bygger på en andrajagets princip, men kan göra det, medan däremot det enskilda intresset aldrig kan bygga på en sådan högre princip. Annorlunda uttryckt: andrajagets principer avser alltid grupper, aldrig individers bästa, men alla grupper bygger inte på andrajagets principer. Därför är inte heller valet mellan motsatserna självisktóosjälviskt utan vidare ett val mellan första- och andrajagets principer, ty individen kan mycket väl vara personligen osjälvisk och offra sig för en grupp, som hänger sig åt en gruppegoism, fjärran från andrajagets principer. L1 5.5.2, 9.26.2; L2 7.17.12

²⁸3. Ännu högre principer är de som först tredjejaget förstår. Först när monaden utvecklats bortom förstajaget och erövrat andrajagets medvetenhet, kan den närma sig förståelsen av hur tredjejaget syntetiserar andrajagets kärlekóvisdom i viljeaspekten.

²⁹Principerna av första slaget handlar om förstajagets liv i dess tre världar (47:4649:7), de av andra slaget om monadens liv i kausalvärlden och andrajagets världar (45:4647:3) och de av tredje slaget om monadens liv i tredjejagets världar (43:4645:3). De av första slaget handlar om individer, de av andra slaget om grupper och de av tredje slaget om den enhet som uppstår när de många grupperna smälts samman först till ett sjotal (LA: de sju 49-kloten) och slutligen till en enda enhet (LA: sju blir till tre, som blir två, som blir ett).

³⁰Alla dessa faktorer och många andra åstadkommer skillnader mellan människor, och om människan skall bedöma sig själv, måste hon taga dem i beaktande.

³¹Man bör därför betänka att lärjungarna har sin särskilda utrustning, sina egna förtjänster och brister. De kan ändå vara vissa om att förrän de till kärlekens väg lagt kunskapens väg, kan de inte genomgå de större initiationerna, ty det gör man i kausalvärlden. Vissa medvetenhets-expansioner är likväl möjliga för dem, några initiationer kan de genomgå i mentalvärlden, något av visionen kan de uppfatta, Augoeidesø närvaro kan de förnimma, de kan nå honom med sin kärlek, och denna kontakt kan skänka dem glädje och sällhet som varar. Men det klara skådandet i kausalvärlden för med sig ett annat slags glädje. Hjärtats väg leder till den ena glädjen, huvudets väg till den andra.

³²Kunskapens väg är esoterikerns och den vises väg, kärlekens väg är mystikerns och helgonets väg. Om människan vandrar huvudets väg eller hjärtats väg, beror inte på vilket departement hon tillhör, ty hon måste lära känna båda vägarna. Mystikern måste bli esoteriker, och esoterikern har varit en helgonlik mystiker. Verklig kunskap är intelligent kärlek, ty den är intellektets och hängivenhetens förening. Människan förnimmer enheten i hjärtat, men för att tillämpa den intelligent på livet måste hon förvärva kunskap.

³³Det är särskilt värdefullt att urskilja livsmeningens riktning och veta om man i just detta liv skall vandra huvudets väg eller hjärtats väg. Här behövs emellertid en fin högre urskillning för att icke illusioner skall tillhandahålla förevändningar för ett liv i slö oföretagsamhet. Tänk noga över det här sagda och pröva om frågan står på en rätt grund och inte är föranledd av en underlägsenhetskänsla, jämförelse med någon annan och därmed avund eller en självbelåtenhet som hämmar aktiviteten.

³⁴Aspiranterna på lärjungaskap kan tryggt taga till allmän regel att de i det förflutna mycket tillämpat hjärtats väg och att därför i denna inkarnation mentalutvecklingen är viktigast.

4 REGEL IV

¹*Ljud, ljus, vibration och form förenas och smälter samman, och sålunda är arbetet ett. Det fortskrider enligt lagen, och intet kan nu hindra arbetet från att gå framåt. Människan andas djupt. Hon samlar sina krafter och driver tankeformen från sig.*

5 Ljudets skaparverk

¹Denna fjärde regel avser arbete i mentalvärlden. För att kunna utföra dylikt arbete måste man ha ett välutvecklat intellekt och även ha förvärvat medvetenhetskontroll till någon grad. Dessa regler är inte ämnade för nybörjare i esoteriken, utan för dem som är redo för magiskt arbete och för bemödande i mentalvärlden. Kärleken är den stora förenaren, den första attraherande impulsen både i makrokosmos och mikrokosmos, men intellektet är den främsta skapande faktorn och brukaren av energierna i kosmos. Kärleken attraherar, men intellektet attraherar, repellerar och samordnar, så att dess makt är ofattbar. Kan vi inte varsna ett framtida tillstånd i det mentala motsvarande det som nu råder i det emotionala? Ett tillstånd i världen, då intellektet är lika mäktigt och tvingande som begäret och känslan nu är? Mänskligheten är på väg in i en tidsålder, vari människorna kommer att fungera som intellekt, när intelligensen är starkare än begäret och man kommer att vädja till tankens krafter och använda dem för att leda världen, liksom man nu brukar fysiska och emotionala krafter.

²Det ligger i det som här sägs en alldeles nödvändig uppfordran att söka rätt förstå tankens lagar och taga emot rätt undervisning om mentalmateriens bruk och byggande till tankeformer.

³Dessa regler avser denna undervisning. Det är också nödvändigt minnas att den som arbetar med magi och handhar dessa krafter, måste vara en monad som är självmedveten i kausalhöljet (47:2) och dessutom har begynnande medvetenhet i essentialhöljet (46:5-7, L1 3.3.3), och detta av följande grunder:

⁴1. Först en sådan monad har en direkt och klar förståelse av skaparverkets ändamål och av planen.

⁵2. Först en sådan monad har ett så utvecklat intellekt och enhetsmedvetande att den kan betros med den kunskap, de symboler och de formler som är nödvändiga förutsättningar för magiskt arbete.

⁶3. Först en sådan monad har förmågan att samtidigt arbeta i fysiska världen, emotionalvärlden och mentalvärlden och likväl förbli icke-identifierad med hithörande medvetenheter och därför skördemässigt fri från resultatet av dylikt arbete

⁷4. Först en sådan monad är verkligt gruppmedveten och drivs av en ren, osjälvisk avsikt.

⁸5. Först en sådan monad har en så klar syn att den kan se slutet från begynnelsen och stadigt hålla kvar en sann bild av det fullbordade arbetet. L3 3.11.6-12

⁹Har inte de som arbetar med svart magi en lika stor makt? Nej. De kan visserligen arbeta i samma tre världar, men de arbetar från och i mentalvärlden och fungerar alltså inte utanför detta verksamhetsfält, vilket däremot den kausalt och essentialt medvetna monaden gör. Genom att de befinner sig så nära sitt arbetsmaterial och är identifierade med det kan de snabbare erhålla resultat, som tillfälligt är mäktigare än vad den vite magikern förmår. Men resultaten är kortvariga. De har förstörelse och undergång i släptåget, och den svarte magikern dränks till sist i den kataklysm som följer. L2 9.25.3,4,7

¹⁰Låt oss därför minnas nödvändigheten av intellektets rätta bruk och låt oss samtidigt alltid stå bortom, frigjorda ifrån och icke-identifierade med vårt intellekts skapelseverk, våra begär och det vi uträttar i det fysiska.

¹¹När man begrundar regel IV, är det fyra ord som särskilt faller i ögonen: ljud, ljus, vibration och form. Ljudet är den formel, det maktord, som Augoeides svarar på, hans egen ton i förening med människans ton. Det är detta ackord av två toner, som ger de önskade verkningarna, och det är viktigare än den formel som utgör maktordet.

¹²Häri ligger svårigheten för människan: att ljuda den egna tonen i samklang med Augoeidesøton. Häri ligger också förklaringen till vikten av den heliga stavelsen AUM. På meditationsarbetets tidiga stadier ljudar människan AUM med grovfysiskt hörbart ljud, senare däremot utan dylikt ljud (LA: vilket dock inte betyder vare sig öljudlöst eller öohörbart, ty ljud liksom redskap för uppfattning av ljud finns i alla världar). Denna träning i att ljuda AUM är en omedveten förberedelse för det dubbla skapelseverket. Den uppmärksamme aspiranten får det lättare att utföra detta efterhand som han lär sig att i sin hjärna höra det (ljudlösa =) icke-grovfysiska, finfysiska, ljudet AUM.

¹³Esoterikstuderande uppmanas att arbeta på detta sätt: att ljuda den heliga stavelsen AUM hörbart för organiska örat och ofta i morgonmeditationens slut men i dess början betona den riktade uppmärksamheten på det icke-organiska hörandet som utvecklar det eteriska örats känslighet. Senare, när de fastställt den egna tonen och förnimmer det inre ljudet, kan de bestämt öva sig i att förena båda ljuden. Därmed förvärvar de förmågan att intensivt rikta uppmärksamheten och att utföra två verksamheter samtidigt, med uppmärksamheten riktad på båda.

¹⁴Studerande, som är ivriga och klara i sin strävan, gör klokt i att inte blunda för de svårigheter som ryms i det magiska arbetet, att granska sin förmåga att meditera och sin vilja att stadigt och noggrant iakttaga den nödiga disciplinen. För att underlätta detta bör de som menar allvar med arbetet, studera och besvara följande frågor i kausalmedvetenhetens ljus och rikta svaren till Augoeides:

¹⁵1. Anser du att du har nått det stadium, där du kan: 1) utmönstra meditationens form sådan som du hittills haft denna? 2) Förhållandevis lätt nå kontemplationsstadiet? 3) Känna igen Augoeidesø vibration? (LA: 1) avser mental-, 2) kausal- och 3) essentialmedvetenheten, givetvis i olika grad utvecklade hos aspiranten; aktiveringen av 46-medvetenheten är i sin första spåda begynnelse.)

¹⁶2. Betyder den heliga stavelsen AUM något för dig, och skulle du kunna klart formulera ditt motiv för att ljuda det?

¹⁷3. Är du angelägen om att fortsätta med detta arbete därför att du strävar framåt såsom förstajag eller därför att du med begynnande kausalmedvetenhet söker medvetet styra hela förstajaget?

¹⁸I samband med sista frågan behövs en noggrann själviakttagelse och ansträngning att vara sann mot sig själv och därmed klart konstatera var man egentligen står.

¹⁹Esoterikstuderande kan missrikta sina energier i meningslösa spekulationer rörande lärares och lärjungars personlighet och ó i de fall dessa framträder anonymt eller under pseudonym ó rörande dessa personligheters identitet. Dyligt är inte bara slöseri med tid utan är också bevis på att dessa studerande ännu på länge inte är mogna för lärjungaskapet. Felaktigt intresse för andras personligheter, det vill säga förstajag, inte bara fördröjer kontakten med lärarna i planet-hierarkin och därmed lärjungaskapet utan blir även ett hinder för egna andrajagets utveckling. Dessa studerande uppmanas att i stället söka utrusta sig själva, lära sig fungera i stillhet, fullgöra sina plikter och nyttiga åtaganden, skola sig i det rätta tigandets konst, eftersträva den orubbliga jämvikt som kommer av osjälviska motiv och glömma den själviska belåtenhet som kan välla fram i ens inre, när den vakande hierarkin erkänner ens trohet. L1 4.23.6

²⁰I dessa tider av oro, förändring och förvirring behöver de människor, som vill utveckla medvetandet, mer än någonsin tidigare förena sina krafter och sträva efter att samarbeta gruppvis. I sådana tider måste man söka sin styrka i stillheten och tilliten. Om man betraktar skendet på ytan, framträder många skenbart olika principer och synes kampen gå än i ena riktningen, än i andra. Om man ser djupare på det, är de framträdande faktorerna enklare. Kampen leder främst till en prövning av motiven, och genom denna prövning blir det tydligt för de övervakande Ledarna vilka i varje grupp som förmår tänka klart, urskilja rätt, tålmodigt hårda ut och gå vidare framåt på aspirantskapets väg till lärjungaskapet och initiationerna, i sitt inre ohindrade och ostörda av omkastningarna på ytan. Den oro och de svårigheter, som överallt möter oss, framkallar ändå något gott som vida uppväger det skenbart onda. Människorna tvingas utveckla livstillit, självtillit och lagtillit (som, rätt förstådd och rätt övad, innefattar också tilliten till Augoeides). När alla yttre stöd faller bort och alla skenbara auktoriteter är oense, tvingas människorna att lita till sig själva och till Augoeides. Av denna tillit kommer det inre lugn som är nödvändigt för att göra människan till redskap för tjänandet i världen. MV 9.190.6; L2 9.46.2

²¹Bland viktiga faktorer, som i denna tid uppmärksammas av allvarliga och tankfulla studerande, kan följande nämnas:

²²1. Att det finns ett nära samband mellan (idealism =) kausalmedvetenhet och förmågan att uppfatta planen för mänskligheten. Kausalmedvetenhet motsvarar den tanke som föregår

skapandet. Förmågan att tänka kausalt och förmågan att koncentrera sig på idealet är ännu så länge ringa utvecklade, ty de förutsätter inte bara att kausalhöljets centra nått en bestämd grad av utveckling och en viss mängd 47:2-materia byggts in i kausalhöljet utan även förmågan att harmonisera de egna vibrationerna med lärarnas i planethierarkin. Därför är endast ett fåtal människor (verkliga idealister =) kausalmedvetna, även om deras antal ökar. Fler, men alltså en liten minoritet, kan använda mentalmedvetenheten, medan majoriteten låter sig helt påverkas av känslorna. Den tid kommer, då 46-höljet organiserats och människor kan vara självmedvetna i det och använda kausalhöljet som dess redskap. När detta organiserande slutförts, kommer mentalmedvetenheten att vara enbart överförare eller tolk. Både lägre (47:6,7) och högre (47:4,5) mentalmedvetenhet kommer då att ha övervunnits av och ersatts med intuitionen, den kausala (47:2,3) och essentiala (46:5-7). I denna framtid skall människorna kunna uppfatta mycket som nu är obegripligt för dem som kan tänka bara mentalt. L2 7.15.17

²³Om det i rörelser, som verkar i fysiska världen, finns människor som är i någon mån kausalt (47:3) medvetna, inspireras dessa av planethierarkin. Hierarkin överför sina ideer till utvalda människor eller grupper. Dessa bearbetar ideerna med sitt eget tänkande, nerdimensionerar och förvanskar dem därmed mer eller mindre, färgar dem med sin egenart och formulerar dem mentalt (47:4,5). En dylik tankeform tas om hand av mentaltänkare, vilka uppfattar vissa sidor av idén, konkretiserar dessa ytterligare och ger dem en form, som kan lättare begripas av allmänheten, som tänker i det lägre mentala (47:6,7). Då omfattas denna form med begär av dem som är centrade i det emotionala. Den tilltalar dessa emotionalt, ingår i allmänna opinionen. Nu har idén blivit ett ideal, som kan anpassas till fysiska livets krav och begär och är färdig att taga gestalt i fysiska världen. I denna dubbla nerdimensionering har idén förlorat mycket av sitt ursprungliga livs- och verklighetsvärde. I gengäld kan något av den uppfattas av många fler och i bästa fall tjäna till att ge en glimt av högre verklighet. KOV 2.17, DVS 1.26, L1 5.8.7

²⁴2. I dessa försök att uppfatta delar av planen och försök att förverkliga dessa delar människor och måste göra det. Planethierarkin kan på detta sätt ge människorna endast en vision om oerhörda möjligheter och även antydning om på vilka sätt dessa möjligheter kan förverkligas, men ingenting därutöver. Detaljerna och metoden att förverkliga ideerna liksom det nödvändiga arbetet överlämnas till människor. På lärjungarnas lott faller inte bara att uppfatta planen utan även att fylla i detaljerna och skrida till nödvändig handling i det fysiska. De gör därvidlag klokt i att betänka att de (med sina små planer) har att lyda samma lagar som planethierarkins medlemmar i sina större företag och att det är i samverkan med människor, i handhavandet av den mänskliga faktorn, som svårigheterna uppstår.

²⁵I detta avseende kan människor ordnas i tre grupper: 1) De som kan uppfatta planen och har fått i uppdrag att förverkliga den. 2) De som kan användas men inte förmår uppfatta de större sammanhangen. 3) De som inte kan uppfatta något annat än det som hör till deras egna själviska intressen.

²⁶Det är den första gruppens medlemmar, som planethierarkin kan kontakta. Den arbetar med dessa människor och kan vänta sig måttliga framgångar därmed. Den andra gruppens medlemmar får lärjungarna i världen söka använda så gott det går. Den tredje gruppens människor används endast sällan, när inga andra står till buds.

²⁷En av de grundläggande förmågor, en lärjunge måste utveckla för att kunna uppfatta planen och användas av planethierarkin, är att kunna vara ensam. I ensamheten kan kausalmedvetenheten utvecklas och kan kontakt med Augoeides nås, i ensamheten kan i det kausala förvärvad insikt föras ner till hjärnmedvetenheten. När lärjungarna är ensamma, kan läraren (45-jag) nalkas dem och överföra sin kunskap till dem. Lärarna måste arbeta med människor såsom redskap, varför planens genomförande hämmas mycket av de brister som finns hos dessa redskap.

²⁸3. Bland de brister, som kan förekomma hos de mänskliga redskapen för planens genomförande, märks bland andra ostadighet, självgodhet, självtillräcklighet, högmod eller omvänt självunderskattning och förtvivlan. Om emotionalhöljet vibrerar våldsamt i en rytme, som monaden i förstatriaden satt i gång, eller om organismen är sjuk och uppmärksamheten därför

inte kan riktas på arbetet för planen, får läraren i planethierarkin söka ett annat redskap och ett i grunden kanske mindre lämpligt.

²⁹Aspiranter kan behöva påminnas om att mycket av det arbete många av dem utför är resultat av överdrivet nit och icke ett genomförande av hierarkins planerade arbete. Läraren i hierarkin fördelar arbetet med vishet och urskillning och lägger aldrig på en människa mer än hon kan ändamålsenligt utföra. Vad läraren kan göra och även gör är att träna lärjungen att arbeta så, att det för omgivningen ser ut som om han gjorde underverk. Men glöm inte att det stora arbete, som en enda användbar lärjunge utför, blir möjligt först när han inrätat alla inkarnationshöljerna (47:46-49:7) med kausalhöljet (47:1-3). Den som har ett stadigt mentelhölje, som är starkt mottagligt för intryck från det kausala och samtidigt avvisande mot lägre slags vibrationer; den som har ett emotionelhölje, som är klart, färglöst och stilla; den som också har ett eterhölje med stadiga rytmer och en organism med starka nerver, en sådan människa motsvarar lärarens behov och blir en kanal, genom vilken han ohindrad kan låta sin välsignelse flöda över världen.

³⁰4. Man bör märka att också lärarna i planethierarkin måste utforma sina planer på sådant sätt att de till stor del tar hänsyn till bristerna i uppfattningsförmåga hos dem i fysiska världen de måste arbeta genom. De är hämmade och beroende av dessa fysiska redskap, och deras huvudproblem är det utvecklingsstadium majoriteten människor står på.

³¹Detta stadium, som i vissa avseenden kan betraktas som en framgång och inte ett misslyckande för evolutionsprocessen, innebär likväl att planethierarkins arbete ofta hindras. Det stadium som nu uppnåtts kan betecknas som en omsvängning från det förflutnas grova fysikalism till en växande insikt om de osynliga världarnas existens men utan den balans som kommer av självförvärvad kunskap. Denna omorientering har igångsatts av den tänkande delen av mänskligheten: vetenskapsmän, verkligt framskridna religiösa människor, spiritualister, teosofier, filosofer. Den påverkar gradvis och stadigt människorna genom dessas aggregathöljen och driver dem fram till den punkt, där de börjar inse: 1) de osynliga världarnas verklighet, 2) tankens oerhörda makt, 3) behovet av (vetenskaplig =) systematisk och begreppsmässigt exakt kunskap om dessa båda ting.

³²5. När aspiranter och lärjungar söker vara till gagn, måste de vara vaksamma på vissa faror, risker eller brister i arbetet. Av sådana bör här nämnas: 1) Att överbetona en del av planen på andra delars bekostnad. 2) Att koncentrera sig för mycket på den del av planen som tilltalar dem själva personligen mest. 3) Att icke inse att medarbetarna kan vara oförmögna att arbeta stadigt och ihållande, att samarbeta fredligt, att friktioner därför ofta är oundvikliga. 4) Att låta egennyttan och personlig äregirighet smyga sig in i arbetet. 5) Att icke unna sig nödvändig vila och avkoppling, utan anstränga sig ända till utmattning. 6) Att icke ha utvecklat förmågan att känna igen dem som skickats till dem att hjälpa dem i arbetet. Och framför allt: 7) Att icke kunna hålla kontakten med Augoeides och med läraren i planethierarkin.

³³Aspiranter och lärjungar måste också minnas att, när de söker samarbeta med planethierarkin och då har att lösa alla slags problem som de då ställs inför, de har fyra mål för sin strävan:

³⁴1. När de arbetar enligt planen, bidrar de till att likvidera inte bara egen individuell och nationell dålig skörd utan även hela mänsklighetens dåliga skörd.

³⁵2. Ett annat mål är att förbereda ett redskap för tjänande under den nya tidsålderns begynnelsekedje de närmaste två århundradena. Esoteriker och mystiker finns i alla delar av världen och hör till många grupper, men avsikten är att de skall förenas till en enda grupp, den kanal genom vilken hierarkin kan verka och skicka sina inspirerande ideer. Genom denna förenade grupp kan hierarkin arbeta för mänsklighetens höjande i esoterisk mening, utvecklandet av mänsklighetens medvetenhet. I samma mån som lärjungar, aspiranter, esoteriker och mystiker överallt visar sig mottagliga för denna inspiration, kan också nya tidsåldern snabbt bryta in.

³⁶Här är ett varningens ord på sin plats: Oförmågan att taga emot inspirationen och handla därefter, oförmågan att bygga upp och förfina höljerna, oförmågan att lyssna på Augoeides och lärarna, när de meddelar undervisningen, medför att dessa högre krafter får söka sig andra

kanaler och att därmed gruppen går miste om tillfället att få vara ett redskap för tjänandet.

³⁷3. Att utveckla kausalmedvetenhet och urskillning, så att lärjungarna förmår uppfatta den högre visionen och förvärva högre slag av medvetenhet på bekostnad av lägre. Det gäller att komma ihåg att de lägre målen just på grund av sin närhet ofta kan te sig mer tilldragande och därför kan övervinnas endast till mycket stort pris. Många människor behöver utveckla sin kausalmedvetenhet och ändra sin inställning, sin värdeskala, innan denna grupp, som måste införa den nya tidsåldern, kan motsvara de ställda kraven. MV 9.190.3

³⁸Nutidens problem och bekymmer beror till stor del på avsaknaden av kausalintuition, en brist som förefinns mer hos mystikerna och mindre hos aspiranterna på lärjungaskap. Problemet har inte legat i bristen på idealism eller ens i bristen på intelligens och uppriktighet, utan består i oförmågan att alltid offra förstajagets intressen för att låta den högre, kausala, insikten göra sig gällande. Man har tillåtit sig att kompromissa, men på esoterikens område finns ingen plats för kompromisser. Människor, som hemfaller åt dylika, avskiljes. Lärarna i planethierarkin söker efter dem som ser klart, kompromisslöst håller sig till sanningen såsom de uppfattar den och förmår stadigt sträva mot idealet. Detta innefattar följande förmågor: 1) Att känna igen idealet genom meditation. 2) Att tillämpa det på nutiden genom målmedvetenhet. 3) Att avlägsna gamla hindrande tankeformer genom självuppoffring. 4) Att vägra kompromissa genom att se klart. 5) Att alltid skilja mellan saken (handlingen) och personen. 6) Att inte blanda sig i andras privatliv, att för den skull klart urskilja var gränserna går för individens frihet och att inte överskrida dessa gränser. L1 4.23.20, 5.23.6, 8.12.8; L4 3.36.5; MV 5.51.5, 9.46.7

³⁹4. Att arbeta med att införa den nya tidsåldern och den nya gruppen av tjänare. Arbetare för den nya tidsåldern kommer att hämtas från alla slags grupper. Sådana arbetare kommer att utväljas efter att ha prövats främst efter måttet av hur opersonligt de arbetar och hur starka deras kontakt med Augoeides och deras andrajagsmedvetenhet är. Detta är faktorer som inga förstajag kan bedöma, måttstockar som inga människor kan bruka. Närmast uppräknas några av de egenskaper och förmågor, efter vilka planethierarkins medlemmar prövas människor.

⁴⁰De ser efter om den inre lågan ó frukten av ansträngningen att arbeta, tänka och handla med vishet ó brinner allt starkare eller om den alltjämt skymms och försvagas av emotionalhöljets strömmar eller tankeformer av personlig fiendskap, äregirighet eller avund. Allt efter hur de arbetar i världen, kommer somliga att knytas närmare planethierarkins arbete, medan andra sätts åsido åtminstone tillfälligt. Förmågan att behärska det emotionala och att arbeta i det mentala tillmäts stor betydelse.

⁴¹De ser efter vilka som kan kämpa för principer med personligheter och likväl behålla kontakten med enheten. Detta värdesätter de mer än människor kanske inser. Den som kan hävda principer och likväl älska alla människor ó vägra kompromissa och vägra hata ó har något sällsynt att erbjuda i våra dagar och kan användas av hierarkin. Alla ni som arbetar skall vara klar-synta, ärliga i era avsikter, visa fasthet i arbetet och inte avvika från målet. Ni måste också bruka tålmod och överseende med dem som visar sig vara svagare redskap. Ge också dem er kärlek och hjälp.

⁴²Lärarna i planethierarkin ser till förmågan av böjlighet och anpassning. Denna innefattar förmågan att uppskatta behovet, urskilja den nya kraft som kommer in med den nya tidsåldern och därför kunna göra en stor syntes av behovet och kraften, varvid förstajaget blir bara ett centrum för handling och förvandling. Det är de fem sinnena som förvandlas och vidgas till förnimmelse i högre världar, så att syn, hörsel, känsel, smak och lukt smälts samman till ett enda syntetiskt samverkande helt i det stora arbetets tjänst. I fysiska världen tenderar sinnena till att förenhetliga förstajagets liv och anpassa fysiska ting till förstajagets behov. I högre världar måste de förvandlade motsvarigheterna tillgodose gruppens behov. Det är förmågan att göra detta som lärarna i planethierarkin söker efter hos de människor som kan få privilegiet att införa nya tidsåldern.

⁴³Framför allt ser de efter vilka som har en vidgad kanal från kausalhöljet genom mentalhöljet till fysiska hjärnan. Har människan en sådan vidgad kanal, betyder det att hon kan

användas. De iakttar hur långt antahkarana är utbyggt, den förbindelseled mellan kausalhöljet och hjärnan som den måste äga som lärarna kan framgångsrikt använda. I sitt val av arbetare vägleds de av människans egen förvärvade kapacitet och med hårt arbete vunna förmåga. Äger hon kapacitet, förmåga, duglighet, använder de henne med glädje. Raka motsatsen till detta har ibland hävdats ó att människan måste söka ömästarnaö, därför att hon söker förvärva förmåga ó men detta är felaktigt. Tvärtom gäller alltså att hon finner dem, när hon äger förmåga, den förmåga som gör henne duglig för grupparbete och som genom noggrann undervisning kan vidgas till att omfatta också kausala förmågor. L1 4.11.8, 4.12.2 Ledarskapet i sådana grupper, som styr arbetet för nya tidsåldern, växer fram ur individens disciplin, och ledarna påträffas bland dem som förnimmer det djupare liggande ändamålet. Ledarskap som består kommer inte dem till del som strävar efter ställning och makt, eller dem som ser endast till det yttre och bortser från de bakomliggande orsakerna. Ledarskapet kommer inte dem till del som sätter förstajaget och dess ställning och makt framom gruppens bästa. Det kommer dem till del och stannar hos dem som inte söker något för det egna särjaget, som förlorar detta ur sikte för det helas bästa. L2 3.42.2-4

⁴⁴Åter till dryftandet av den heliga stavelsen AUM. När denna används rätt, får den olika slags verkningar, som här något skall beröras.

⁴⁵När den heliga stavelsen AUM ljudas med avsiktlig tanke, stör, lösgör den eter-, emotional- och mentalhöljens grövre materia. När den ljudas med intensiv strävan efter andrajagets medvetenhet, drar den till sig högre slags materia att ersätta den förkastade. Man skall sträva efter att ha båda dessa verkningar i åtanke, när man i meditationen använder detta ord. Detta bruk av AUM medför att inkarnationshöljerna renas och förfinas och därmed blir bättre redskap.

⁴⁶Det bruk, lärjungen gör av den heliga stavelsen AUM, tjänar också till att utvisa för planet-hierarkins medlemmar i enhetens världar (43646) och i fysiska världen att han är beredd att sättas in i arbete och användas aktivt där så behövs. Detta bör alla aspiranter betänka och kan tjäna dem såsom en sporre till att låta livet i det yttre motsvara den högre medvetenhetens motiv.

⁴⁷Den heliga stavelsen AUM används också i hierarkins magiska arbete. Tankeformer bildas för att vara bärare av ideer och skickas att kontakta det mentala hos lärjungar, som i en grupp under ett 45-jags ledning ansvarar för att arbetet med planen fortskrider.

⁴⁸Tack vare att aspiranterna utvecklats och lärt sig styra sitt mentalhölje och därmed gjort det mottagligt för högre slags intryck, blir de medvetna om de ideer lärarna skickar ut från kausalvärlden och kan därför samarbeta ändamålsenligt. Såsom denna regel IV anger, bildar aspiranterna och lärjungarna i sin tur tankeformer av de ideer de tagit emot och använder dem i sina grupper för att hjälpa i världen. Lärjungen huvudsakliga arbete i mentalvärlden består i att träna sig i de verksamheter som anges i det som följer:

⁴⁹1) Att vara mottaglig för lärarens medvetande. 2) Att odla en rätt intuitiv förståelse av de ideer läraren sänder. 3) Att ge de från läraren erhållna ideerna en form, som är ändamålsenlig för dem han söker hjälpa. 4) Att genom ljud, ljus och vibration aktivera tankeformen, så att andra medvetanden kan få kontakt med den.

⁵⁰Det är så grupper samlas, organiseras, undervisas och höjes, och det är så planethierarkin kan nå världen.

⁵¹Det finns naturligtvis många andra bruk, men om de studerande begrundar de tre här beskrivna, så kan de delges ytterligare bruk senare.

⁵²Ljudet är riktigt mäktigt först när lärjungen lärt sig att underordna de ringare ljuden. Först när de ljud, han normalt sänder ut i människans tre världar (47:4649:7), minskas både i volym och aktivitet liksom i kvantitet, blir det möjligt för honom att höra det större ljudet (LA: taga emot intryck från det egna kausalhöljet, liksom från Augoeides och läraren i planethierarkin) och fullgöra dess ändamål. Först när mängden talade ord minskas och tigandets konst övas, kan ordet göra sin makt gällande i fysiska världen.

⁵³Människor inser sällan ordets makt. Ändå talar världsreligionernas urkunder om detta, alltifrån evangeliets öf begynnelsen var ordetö till den indiska symbolen om att öden store sånga-

ren har byggt världarna, och världsalltet är hans sångö.

⁵⁴Ljudet, talet eller ordens bruk är ett av de viktigaste redskap människan använder för att forma sig själv och sin omgivning. Tanken, talet och fysiska handlingen är de tre som gör människan till vad hon är och ställer henne där hon står.

⁵⁵Allt tal har till ändamål att klä tankar i fysisk form och därmed göra dem tillgängliga för andra. Talet manifesterar en tanke, ger det dolda ett hörbart uttryck. Rätt tal kan bilda en form som verkar gott, liksom orätt tal kan bilda en form som verkar ont. Utan att inse detta talar människorna oupphörligt och ansvarslöst, dag efter dag, använder ord och omger sig därigenom med formvärldar de själva skapat. Det är därför väsentligt att tänka, innan man talar. Detta innebär att man ofta kan avstå från att tala och att man, när man väl talar, verkligen uttrycker en riktig tanke. Då kan ordet också bli en bärare av harmoni och en kraft för enhetens förverkligande. Orätt tal splittrar, medan rätt tal förenar, liksom talet eller ordet såsom symbol för gudomen också är en symbol för enheten. L2 3.36, 10.10.7

⁵⁶Allteftersom människor utvecklar sin medvetenhet, kommer de att i ökande mån odla rätt och riktigt tal, tänka mera innan de yttrar sig, ögenom meditation rätta de misstag som gjorts med felaktigt talö, och allt klarare inse betydelsen av rätt tal, rätta ljudformer. MV 9.192.11-13

⁵⁷Det andra viktiga ordet i regel IV är ordet öljusö. Först kommer ljudet och sedan ljudets första verkan, ljuset, som uppenbarar tankeformen.

⁵⁸Ljuset kännes genom det som det uppenbarar. När ljuset uteblir, synes denna uppenbarade värld försvinna.

⁵⁹Den tankeform ljudet bildar är avsedd att vara en källa till uppenbarelse. Den måste uppenbara sanningen, en sida av verkligheten, för den som iakttar formen. Därför har tankeformen i sitt förnämsta bruk också den förmågan att den sprider ljus i mörkret, skänker kunskap till dem som behöver denna.

⁶⁰Här handlar det inte om ljuset såsom en symbol för medvetenhetsaspekten i kosmisk eller solsystemisk skala, utan enbart om hur aspiranten skall kunna arbeta praktiskt med intelligensen. Hans huvudsakliga arbete ö vilket han alltmer kommer att finna vara fallet ö består i att ge tänkande människor kunskap. För att göra detta måste han arbeta esoteriskt med tankeformer, som uppenbarar sanningen.

⁶¹Han gör då sin tankeform levande genom kraften av sin tillit, kausala förståelse och livskraft. Därmed framgår innebörden av det tredje viktiga ordet, vibration. Hans budskap höres, därför att det uttalas. Det bär med sig ljus, därför att det förmedlar sanning och uppenbarar verklighet. Det vibrerar av sin upphovsmans livskraft och består så länge som hans tanke, ljud (ordform) och intelligens ger det liv. Motsvarande lagar gäller för alla slags former, budskap, organisationer osv., som är uttryck för en mänsklig eller övermänsklig skapares tanke.

⁶²Det är värdefullt att studerande vidgar tanken och begrundar hur dessa tre faktorer ö ljudet, ljuset och vibrationen ö förhåller sig till tankeformer i alla skalor: ett solsystem, en atomvärld, ett naturrike, en ras, en nation, ett mänskligt kausalhölje. De kan begrunda de olika kategorierna av formbildare: solhärskare, planethärskare, augoeider, människor och andra.

⁶³(Själen =) andratriaden och medvetenhetsaspekten symboliseras med ljus och (and-aspekten =) tredjetriaden och rörelse- eller viljeaspekten med ljud. L3 2.6.2-4 Ljus eller inlysning erhåller monaden, när den genomgår tredje initiationen (LA: centrar sig i andratriaden). Full förståelse av ljudet, den heliga stavelsen AUM, den syntetiserande faktorn i (manifestationen =) världarna 47649, når monaden, när den genomgår femte initiationen (LA: blir ett 45-jag och därmed centrar sig i tredjetriaden, L1 4.2.21).

⁶⁴Det fjärde viktiga ordet är ordet öformö. Formen kan inte hållas isär från vibrationen, ty vibrationer bildar former, och alla former har föregåtts av vibrationer. Genom denna sin verkan uppvisar vibrationen därför en dualitet.

⁶⁵Genom formen eller höljet och dess sinnen blir den inneboende monaden först varse vibrationerna hos alla slags former i den miljö, där den själv fungerar. (LA: Denna varseblivning av omgivningen förvärvar monaden i de tre lägsta naturrikerna.) Senare (LA: i människoriket) blir monaden allt mer varse sina egna vibrationer och kan därigenom bli självmedveten. (LA: För

att kunna bli självmedveten måste monaden förvärva objektiv medvetenhet i åtminstone organismen och däremot kontrasterande subjektiv medvetenhet i högre hölje. MV 3.12.1)

⁶⁶LA: Allt under det att människomonaden tillgodogör sig kunskapen om omvärlden och syntetiserar den med självmedvetenheten, genomgår den flera stadier av identifikation och frigörelse. Den identifierar sig först med fysiska världens ting, känner begär för dem och frigör sig sedan från denna identifikation genom att identifiera sig med emotionala ting. Därefter följer en motsvarande process av frigörelse från det emotionala genom identifikation med det mentala. Till sist frigör sig människan från all identifikation med något i förstajagets världar (47:4649:7) genom att identifiera sig med kausalmedvetenheten. L1 6.1.4-10, 6.6.2

⁶⁷Allt detta öfortskrider enligt lagenö, och öintet kan nu hindra arbetet från att gå framåtö, när människan väl har upprättat en stadig kontakt med andratriaden och Augoeides och kan börja vara medveten i sitt kausalhölje. Men det som alltjämt fattas är (en utvecklad andlig kropp =) ett utvecklat 46-hölje. Ett dylikt finns såsom embryo, och hemligheten i att använda det ligger i hjärnans inrättning med eterhöljet, eftersom detta finns såsom en förmedlare mellan kausalhöljet, mentalhöljet och organiska hjärnan.

6 Vetenskapen om andningen

¹Uttrycket i regel IV, ömänniskan andas djuptö, syftar förutom på andningen också på många andra sidor av rytmiskt liv. Det som kallas öändningens vetenskapö eller öändningens konstö (sanskrit: pranayama) handlar om det skapande livet, om hur människan genom att komma i samklang med de rytmer som utgår från gudomsrikena kan rikta om sitt liv och arbeta för sin frigörelse. KOV 7.16.16; L1 1.21.5, 5.13.12; L2 6.13.18

²Ömänniskan andas djuptö är ett gott exempel på hur esoteriska uttryck kan vara på en gång kortfattade och innehållsrika. Andningens konst avhandlas enligt andningscykelns tre skeden, som de studerande bör mycket noga iakttaga. L3 2.6.6

³Det första skedet är inandningen. Detta anges med ömänniskan andas djuptö. Liksom hon andas ur djupet av sina lungor, hämtar hon själva livskraften från djupet av sitt vara, kausalhöljet. Första steget i hennes frigörelse från förstajagets världar består i att hämta kraft och insikt från det i henne som tillhör högre världar och högre rike: kausalhöljet, andratriaden och Augoeides.

⁴Uttrycket öhon samlar sina krafterö anger det skede, där människan håller andan. Det betyder att hålla alla livskrafterna stadigt på tystnadens plats. När människan tack vare erfarenhet och skicklighet kan göra det lätt och utan att ägna det särskild uppmärksamhet, kan hon se och höra och veta i kausalvärlden. Detta är kontemplation i en högre mening, stillheten mellan två verksamheter. I den aktiva lärjungens liv åstadkommer den de mellanspel, där han genom icke-identifikation och förmågan att draga sig inåt inte kan fångas av något i förstajagets världar. Eftersom han ännu är långt ifrån målet, är dessa mellanspel av stillhet, inåt dragenhet och icke-identifikation ofta mycket svåra att nå och, även då han nått dem, dunkla. L1 1.10.6

⁵Vetenskapen om andningen, pranayama, beskriver detta skede såsom det, under vilket eterhöljets alla krafter genom andningen förts upp i huvudet och samlats där före utandningen. Rätt utförd framkallar detta hållande av andan ett skede av intensiv koncentration, och det är i denna stund aspiranten måste gripa tillfället.

⁶Utandningsskedet beskrivs i regel IV med orden öhon driver tankeformen från sigö. Detta är enligt vetenskapen om andningen alltid sista skedet. Formen, vitaliserad av den som andas i den rätta rytmen, skickas ut att utföra sitt arbete, fullgöra sitt uppdrag. Det kreativa arbetets hemlighet ligger i att formen får den rätta energin på det rätta sättet.

⁷Den kausalt medvetne lärjungen skapar den tankeform, han avsett för manifestation i de tre lägsta världarna, genom intensiv meditation, som alltid är den verksamhet som motsvarar andningen. Med en viljeakt, som dynamiskt alstrats i kontemplationens stillhetsskede ö vilket i andningscykeln motsvarar hållandet av andan ö och som utmynnar i en öutandningö, sänder han ut den form han skapat till de tre lägsta världarna, människans världar, att där verka såsom en förmedlare och ett uttryck för erfarenhet och kunskap. L1 1.21.2

⁸Genom meditation och disciplin lär sig lärjungen att åstadkomma sådana stunder av hög medvetenhet och hög energi, då han samlar sina krafter i kausalhöljet och sedan med en viljeakt andas ut (andliga =) till andrajaget hörande avsikter och planer i de lägre världarna. Den tankeform han byggt och den energi han lyckats samla blir verksamma. Den energi, som behövs för nästa steg, sänds ut genom kausalhöljet och föres ned i eterhöljet och energiserar därmed det för fysiska formbyggandet nödvändiga redskapet. Den del av den hierarkiska planen, som han i kontemplerationen uppfattat och som han sett sig kallad att medverka i, skickas ut samtidigt via mentalmedvetenheten till hjärnan, så att han ödriver tankeformen från sigö. L1 1.22.5

⁹Detta skede motsvarar i pranayama utandningskedet, som när det utföres med kunskap och medveten avsikt tjänar till att vitalisera centren och fylla dem alla med dynamisk livsenergi.

¹⁰I vetenskapen om ödjupandningenö finns alltså hela skaparverkets process och den stora manifestationsprocessen återgivna, den process, varigenom alla de kosmiska och solsystemiska världarna bildats. Regel IV beskriver i sammandrag hela skapelsen. Den är också den formel, enligt vilken den kausalt medvetna människan arbetar, när hon centrar sina krafter för att manifesteras dem i de tre lägsta världarna.

¹¹Det rätta bruket av livsanden är hela den konst aspiranten, lärjungen och den invigde arbetar med. I denna konst är dock den fysiska andningen den minst viktiga delen och blir rätt om energin används rätt.

¹²I lärjungens mentala liv (LA: det kausala inräknat) och stora arbete med att lära sig bli en medveten skapare i mentalmaterien och därmed åstadkomma resultat i fysiska världen innehåller denna fjärde regel de anvisningar som arbetet bygger på, innehåller hela det magiska arbetets vetenskap.

¹³Denna regel IV förtjänar därför det mest inträngande studium. Rätt förstådd och rätt studerad vägleder den varje aspirant på vägen från fjärde till femte naturriket. Rätt tillämpad vägleder den lärjungen, väl kausalt medveten, i att handha och behärska formerna i förstajagets världar.

¹⁴I lärjungarnas träning förekommer aldrig blind lydnad. De får förslag om en metod och teknik, som visat sig verksamt i tusentals år och med många lärjungar. Vissa regler ges, sådana rörande andningen, användbara förfaranden och handlingslivet i fysiska världen, men i övrigt får lärjungen nu och i framtiden större frihet än förut. Detta kan medföra en långsammare utveckling i början men förhoppningsvis en snabbare i de senare skedena. MV 9.190.18

¹⁵Därför manas aspiranter och lärjungar att under sin skolning gå framåt modiga och glada i vetenskapen om att de är medlemmar av lärjungarnas skara (LA: även aspiranter kan betrakta sig som lärjungar, ty de är lärjungar till lärjungar, L1 4.1.18), i vetenskapen om att de inte är ensamma, utan att de har styrkan av det band som binder dem alla samman, i vetenskapen om att den kunskap som förenar dem alla är också deras i samma mån som de förvärvar förmågan att uppfatta den och i vetenskapen om att de vakande äldre brödernas kärlek, visdom och förståelse står bakom varje människa som strävar. Även om hon tycker sig utlämnad till att kämpa sig fram till ljuset med enbart egna krafter, så ligger däri också styrkan av hennes eget kausalväsen, som en gång skall förvandlas till andrajagets fulländade redskap och då vara allsmäktigt i de mänskliga världarna.